

Shalom!

This week I listened to an audio teaching on Va'era from the fellowship of [Beth Tikkun](#). The teacher (L. Grant Luton) brought up something very interesting concerning the relationship between Moshe and Aharon, beginning with this verse:

Shemot/Exodus 6:27 These are the ones who spoke to Pharaoh king of Egypt, to bring out the children of Israel from Egypt. ***These are the same Moshe and Aharon.***

The verse begins with "**these are the ones**", obviously speaking of Moshe and Aharon. The second sentence, however, contains a grammatical anomaly which probably does not appear in your English translation. Quite literally, the second sentence should be translated - "**He is Moshe and Aharon.**"

So, why are Moshe and Aharon together referred to in the singular? First, Mr. Luton points out that many future mistakes that Aharon makes, he will not be held accountable for. Consider his major participation in the golden calf incident in which many people died, but Aharon seemingly escapes unscathed. There is also the incident when Aharon and his sister, Miriam, spoke evil speech against their brother. Punishment for Miriam, but nothing for Aharon. What's happening here? It's almost like Aharon's identity is completely surrounded by Moshe. When Moshe does well, Aharon does well. Aharon's destiny will also be completely enshrouded by Moshe's destiny. Moshe will not enter into the Promised Land, and Aharon will also die about the same time. Another verse will make this "**connection**" between the brothers even more evident:

Shemot/Exodus 4:14 So the anger of YHWH was kindled against Moshe, and He said: "**Is not Aharon the Levite** your brother? I know that he can speak well. And look, he is also coming out to meet you. When he sees you, he will be glad in his heart.

Why did YHWH call Moshe's brother, "**Aharon the Levite**"? Obviously, they were both from the tribe of Levi. An emphasis is being made here based on the meaning of the word "Levite". A Levite is one who is "**joined**" or "**connected**." Consider Leah's words when she named her son:

Bereshith/Genesis 29:34 She conceived again and bore a son, and said, "Now this time my husband will become **attached** to me, because I have borne him three sons." Therefore his name was called **Levi**.

This "**attachment**" or "**oneness**" that Leah desired with her husband is implied by YHWH in **Shemot 4:14** when He speaks to Moshe of his brother, "**the Levite**". The two brothers will "**attach**" and become "**one**" in their mission.

Shalom!

Deze week heb ik geluisterd naar een Va'era studieopname uit de gemeenschap van Beth Tikkun. De leraar (L. Grant Luton) bracht iets heel interessants over de relatie tussen Mozes en Aäron, te beginnen met dit vers:

Sjemot/Exodus 6:27 Zij zijn het die hebben gesproken tot Farao, Egyptes koning, om de zonen Israëls uit te leiden uit Egypte, ***hij, Mozes, en Aäron.*** (Naardense)

Het vers begint met "**zij zijn het**"; het spreekt uiteraard van Mozes en Aäron. De tweede zin bevat echter een grammaticale anomalie die waarschijnlijk niet weergegeven is in uw Nederlandse vertaling (wel in de Naardense). Letterlijk moet de tweede zin worden vertaald: - "**Hij is Mozes en Aäron.**"

Dus, waarom wordt naar Mozes en Aäron samen, in het enkelvoud verwezen? Ten eerste, de heer Luton wijst erop dat voor veel fouten die Aäron later maakt, hij er niet verantwoordelijk voor gehouden zal worden. Denk aan zijn belangrijke deelname aan het voorval met het gouden kalf waarbij veel mensen stierven, waar Aäron schijnbaar ongedeerd uitkomt. Er is ook het incident toen Aäron en zijn zus Mirjam kwaad spraken over hun broer. Straf voor Miriam, maar niets voor Aäron. Wat gebeurt er hier? Het is bijna alsof Aärons identiteit volledig door Mozes omgeven is. Als Mozes het goed doet, doet Aäron het goed. Aharon's lot zal ook volledig worden ingepakt door Mozes lot. Mozes zal het Beloofde Land niet ingaan, en ook Aäron zal rond dezelfde tijd sterven. Een ander vers zal deze "**verbinding**" tussen de broers nog duidelijker te maken:

Sjemot/Exodus 4:14 Dan ontbrandt de toorn van Die-er-zal-zijn tegen Mozes en zegt hij: is **Aäron** niet je broeder, **de Leviet**?- ik wéét dat hij met zijn woord het woord zal doen, hij wéll, en ook: ziedaar, hij trekt uit om jou te ontmoeten, hij ziet jou en is van harte verheugd; (Naardense)

Waarom noemde JHWH Mozes' broer, "**Aäron de Leviet**"? Ze waren toch allebei uit de stam van Levi. De nadruk wordt hier gelegd op basis van de betekenis van het woord "Leviet". Een Leviet is iemand die "**verenigd**" of "**verbonden**" is. Denk aan Leah's woorden toen zij haar zoon een naam gaf:

Bereshith/Genesis 29:34 Ze wordt nogmaals zwanger en baart een zoon en zegt: nú, deze keer, zal mijn man zich aan mij **hechten**, omdat ik hem drie zonen heb gebaar; daarom heeft men als zijn naam geroepen: **Levi**, - gehecht ben ik! (Naardense)

Deze "**aanhechting**" of "**eenheid**" die Lea met haar echtgenoot wenste, wordt door YHWH bedoeld in Sjemot 4:14, wanneer Hij tot Mozes van diens broer spreekt, "**de Leviet**". De twee broers zullen "**aanhechten**" en "**één**"

Was this partnership the perfect will of the Father? Let's take a closer look at how Moshe's mission became divided.

Last week, in Parashat Shemot, we read about the calling YHWH gave to Moshe from the burning bush:

Shemot/Exodus 3:10 "Come now, therefore, and **I will send you to Pharaoh that you may bring My people, the children of Israel, out of Egypt.**"

And Moshe's response?

Shemot/Exodus 3:11 But Moshe said to Elohim, "**Who am I that I should go to Pharaoh, and that I should bring the children of Israel out of Egypt?**"

Moshe understandably felt incompetent for such a commission. Compassionately, YHWH reassures him:

Shemot/Exodus 3:12 So He said, "**I will certainly be with you.** And this shall be a sign to you that I have sent you: When you have brought the people out of Egypt, you shall serve Elohim on this mountain."

Moshe has a couple more questions:

Shemot/Exodus 3:13 Then Moshe said to Elohim, "Indeed, when I come to the children of Israel and say to them, 'The Elohim of your fathers has sent me to you,' and they say to me, '**What is His name? what shall I say to them?**'"

YHWH gives a powerful answer:

Shemot/Exodus 3:14 And Elohim said to Moshe, "**I AM WHO I AM.**" And He said, "Thus you shall say to the children of Israel, '**I AM has sent me to you.**' " 15 Moreover Elohim said to Moshe, "Thus you shall say to the children of Israel: 'YHWH Elohim of your fathers, the Elohim of Avraham, the Elohim of Yitzchak, and the Elohim of Ya'acov, has sent me to you. This is My name forever, and this is My memorial to all generations.'

The Almighty continues on in the narrative, giving Moshe instructions on what he shall say to Pharaoh and how the Israelites will be given favor in the eyes of the Egyptians. Moshe responds with another question:

Shemot/Exodus 4:1 Then Moshe answered and said, "But **suppose they will not believe me or listen to my voice; suppose they say, 'YHWH has not appeared to you?'**"

Once again YHWH responds to Moshe's question, telling him that He will give him three powerful signs to display before the people. Moshe still feels completely inadequate for the job:

worden in hun missie. Was deze samenwerking de perfecte wil van de Vader? Laten we eens kijken hoe de missie van Mozes verdeeld raakte.

Vorige week, in Parashat Shemot, lezen we over de roeping die JHWH aan Mozes gaf vanuit het brandende braambos:

Sjemot/Exodus 3:10 welnu: ga, **ik zend je tot Farao; en leid mijn gemeente, de zonen Israëls, weg uit Egypte!** (Naardense)

En de reactie van Mozes's?

Sjemot/Exodus 3:11 Dan zegt Mozes tot God: **wie ben ik dat ik tot Farao zal gaan, - en dat ik de zonen Israëls uitleid uit Egypte?** (Naardense)

Begrijpelijk dat Mozes zich onbekwaam voelde voor een dergelijke opdracht. Uit erbarmen stelt JHWH hem gerust:

Sjemot/Exodus 3:12 Maar hij zegt: **omdat ik met jou zal zijn en dit is voor jou het teken dat ik je heb gezonden: als je de gemeente hebt uitgeleid uit Egypte zullen jullie God dienen op déze berg!** (Naardense)

Mozes heeft nog meer vragen:

Sjemot/Exodus 3:13 Dan zegt Mozes tot God: ziedaar, ik zal aankomen bij de zonen Israëls en tot hen zeggen: de God van uw vaders heeft mij tot u gezonden!- als zij tot mij zeggen: **wat is zijn naam?, wat zal ik dan tot hen zeggen?** (Naardense)

JHWH geeft een krachtig antwoord:

Sjemot/Exodus 3:14 Dan zegt God tot Mozes: **ik zal er zijn*, zoals ik er ben!** Hij zegt: zó zul je tot de zonen Israëls zeggen: **Ik-zal-er-zijn heeft mij tot u gezonden!** 15 Dan zegt God nog tot Mozes: zó zul je zeggen tot de zonen Israëls: Die-er-zal-zijn, de God van uw vaders, God van Abraham, God van Isaak en God van Jakob, heeft mij tot u gezonden; dit is mijn naam voor eeuwig en dit is mijn gedachtenis voor generatie op generatie; (Naardense)

De Almachtige gaat verder in het verhaal met Mozes instructies te geven over wat hij tot Farao zal zeggen en hoe aan de Israëlieten genade zal gegeven worden in de ogen van de Egyptenaren (v. 21). Mozes reageert met nog een vraag:

Sjemot/Exodus 4:1 Dan antwoordt Mozes en zegt: ziehier, **mij zullen ze niet geloven en naar mijn stem niet horen; want zeggen zullen ze: nóóit heeft hij zich laten zien aan jou, Die-er-zal-zijn!** (Naardense)

Nogmaals reageert JHWH op Mozes' vraag, door hem te vertellen dat Hij hem drie krachtige tekenen zal geven om te tonen voor het volk. Mozes voelt zich nog steeds volstrekt onbekwaam voor de job:

*Shemot/Exodus 4:10 Then Moshe said to YHWH, "O my Adonai, I am not eloquent, neither before nor since You have spoken to Your servant; but **I am slow of speech and slow of tongue.**"*

Another gentle answer:

*Shemot/Exodus 4:11 So YHWH said to him, "**Who has made man's mouth? Or who makes the mute, the deaf, the seeing, or the blind? Have not I, YHWH? 12 "Now therefore, go, and I will be with your mouth and teach you what you shall say.**"*

YHWH's reassurances should have been enough for Moshe, but instead he switches from honest questions, to a rejection of the commission that YHWH gave him:

*Shemot/Exodus 4:13 But Moshe said, "O Adonai, **please send someone else to do it.**"*

Moshe doesn't want to do it. And **YHWH is suddenly angry:**

*Shemot/Exodus 4:14 **So the anger of YHWH was kindled against Moshe,** and He said: "Is not Aharon the Levite your brother? I know that he can speak well. And look, he is also coming out to meet you. When he sees you, he will be glad in his heart.*

Now we can understand how the division happened. Moshe was **called** to be used by YHWH **to take the Israelites out of Egypt and to bring them to the Mountain.** Moshe was YHWH's chosen vessel for this calling. His rejection of the calling was a **sin** and it angered YHWH. However, the Almighty is not surprised by Moshe's response. The plan to add Aharon the Levite to the calling was already in motion. We can see that the mission originally given to one man (Moshe), will now be split between two, "**connected**" brothers. Again, Moshe's rejection of this high calling was a **sin**. And sin has consequences. Consider:

*Romans 6:23 For the **wages of sin is death***

What is the meaning of "**death**"? Death means that a "**separation**" has occurred. The first example we saw of this occurred in the Garden when Adam and Chavah (Eve) ate from the Tree of the Knowledge of Good and Evil and in that day "**they died**". In that day a "**separation**" occurred between them and their Creator. Soon, they were "**separated**" from the Garden itself. Of course death is also a "**separation**" of the body from the spirit. The body still exists, but now it is apart from the Spirit. There's a division.

Death always **splits, divides and separates**. A marriage dies, and the partners go their own separate ways. Fellowships split. Friends split. And families split. **The**

*Sjemot/Exodus 4:10 Dan zegt Mozes tot Die-er-zal-zijn: ik bid u, mijn Heer,- geen man van woorden ben ik, noch sinds gisteren, noch sinds eergisteren, zelfs niet sinds u het woord richtte tot uw dienaar; nee, **zwaar van mond en zwaar van tong ben ik!** (Naardense)*

Nog een zacht antwoord:

*Sjemot / Exodus 4:11 **Die-er-zal-zijn zegt tot hem: wie heeft er een mond gezet aan de –rode – mens, of wie maakt stom of doof of helderziend of blind?- niet ik, Die-er-zal-zijn?- 12 welnu, gá! Ik zal zijn met je mond en je leren wat je zult verwoorden!** (Naardense)*

YHWH's geruststellingen zouden voor Mozes voldoende moeten zijn geweest; maar hij schakelt nu van eerlijke vragen over op een afwijzen van de opdracht die JHWH hem gaf:

*Sjemot/Exodus 4:13 Maar hij zegt: **ik bid u, mijn Heer: zend toch wie uw hand zal zenden!** (Naardense)*

Mozes wil het niet doen. En **JHWH wordt opeens boos:**

*Sjemot/Exodus 4:14 **Dan ontbrandt de toorn van Die-er-zal-zijn tegen Mozes** en zegt hij: is Aäron niet je broeder, de Leviet?- ik wéét dat hij met zijn woord het woord zal doen, hij wéél!, en ook: ziedaar, hij trekt uit om jou te ontmoeten, hij ziet jou en is van harte verheugd; (Naardense)*

Nu kunnen we begrijpen hoe de verdeling gebeurde. Mozes werd **geroepen** om te worden gebruikt door YHWH **om de Israëlieten uit Egypte te halen en hen naar de berg te brengen**. Mozes was YHWH's uitverkoren vat voor deze roeping. Zijn verwerping van de roeping was een **zonde** en maakte YHWH kwaad. De Almachtige is evenwel niet verrast door de reactie van Mozes. Het plan om de Leviet Aäron toe te voegen aan de roeping was al op gang gebracht. We zien dat de missie oorspronkelijk aan één man (Mozes) gegeven, nu tussen twee "**verbonden**" broeders zal worden verdeeld. Nogmaals, Mozes' afwijzing van deze hoge roeping was een **zonde**. En zonde heeft gevolgen. Kijk naar:

*Romeinen 6:23 Want de **bezoldiging der zonde is: dood,***

Wat is de betekenis van "**dood**"? Dood betekent dat een "**scheiding**" is opgetreden. Het eerste voorbeeld dat we hiervan zagen deed zich voor in de Hof toen Adam en Chavah (Eva) van de boom der kennis van goed en kwaad aten en op die dag "**stierven zij**". Op die dag had een "**scheiding**" plaatsgevonden tussen hen en hun Schepper. Al snel raakten ze "**gescheiden**" van de Hof zelf. Uiteraard is dood ook een "**afscheiding**" van het lichaam van de geest. Het lichaam bestaat nog steeds, maar nu is het apart van de Geest. Er is een verdeling.

Dood splitst altijd, **verdeelt en scheidt**. Een huwelijk sterft, en de partners gaan hun eigen weg. Kameraadschappen vallen uiteen. Vrienden laten elkaar los. En families raken

wages of sin is death...and death brings some sort of division with it.

So let's take a closer look at the **split offices** of Moshe and Aharon. First an important verse in Hebrews:

*Hebrews 3:1 Therefore, holy brethren, partners of the **heavenly calling**, consider the **Apostle and High Priest** of our confession, **Yeshua the Messiah***

Speaking to the believers, the writer of Hebrews speaks of a "**heavenly calling**". For sure Moshe was given such a calling, but we also are given heavenly callings, partnering with Him as workers in His Kingdom. The second part of the verse refers to Yeshua as both "**Apostle and High Priest**", i.e., two offices rolled into one. An **apostle** is one who is "**sent out**" as a messenger with orders. In Hebrew this word is *shaliach*. As a *Shaliach*, Yeshua was "**sent**" by His Father, to speak the Father's Words - **YHWH's mouthpiece to us**. But in the position of the **High Priest**, Yeshua instructed the people how to interact with the Father. He interceded through prayer for the people and represented them to Elohim. Yeshua performed the two roles of **Apostle and High Priest** perfectly. **Yeshua was the repair for the sin that brought about the division of the roles (Apostle and High Priest) between Moshe and Aharon.**

So why is this important? As "**partners of a heavenly calling**", we should consider that we may be a chosen vessel for a Kingdom work.

*Ephesians 2:10 For we are Elohim's workmanship, **created in Yeshua the Messiah to do good works**, which Elohim prepared in advance for us to do.*

With Moshe as our example, we can see that it is OK for us to have questions. But what is not OK, is for us to reject the calling or ask that what He has equipped us to do, be given to someone else. That is **sin** and sin brings some sort of **death** - meaning separation or division in our life. Moshe learned from his experience and went forth humbly and courageously with his brother, Aharon. He still had some questions and some anxiety along the way, but he and Aharon accepted their dual roles. We can learn from them.

To catch the entire audio teaching - <http://bethtikkun.com/vayera-5772/>

Shabbat Shalom!
Ardelle

verdeeld. **Het loon van de zonde is dood** ... en de dood brengt een soort van scheiding met zich.

Laten we dus eens kijken naar de **gescheiden bedieningen** van Mozes en Aäron. Eerst een belangrijk vers in Hebreeën:

*Hebreeën 3:1 Hierom, heilige broeders-en-zusters, een **hemelse roeping** deelachtig, houdt steeds voor ogen de **apostel en hogepriester** van onze belijdenis: **Jezus**, (Naardense)*

Zich tot de gelovigen richtend, heeft de schrijver van Hebreeën het over een "**hemelse roeping**". Zeker Mozes kreeg zo'n roeping, maar ook wij hebben hemelse roepingen, venoten met Hem, als arbeiders in Zijn Koninkrijk. Het tweede deel van het vers verwijst naar Yeshua als zowel "**Apostel en Hogepriester**", d.w.z. twee bedieningen in één. Een **apostel** is iemand die "**uitgezonden**" is als een boodschapper met opdrachten. In het Hebreeuws is dit woord *shaliach*. Als *shaliach* werd Yeshua door Zijn Vader "**gestuurd**" om de woorden van de Vader te spreken – **YHWH's spreekbuis naar ons**. Maar in de positie van de **Hogepriester** gaf Yeshua het volk aanwijzingen over hoe met de Vader om te gaan. Hij bemiddelde door gebed voor het volk en vertegenwoordigde ze bij God. Yeshua speelde de twee rollen van **Apostel en Hogepriester** perfect. **Yeshua was de reparatie voor de zonde die de rolverdeling (Apostel en Hogepriester) tussen Moszes en Aäron bracht.**

Dus waarom is dit belangrijk? Als "**partners van een hemelse roeping**" moeten we er ons over beraden hoe we een uitverkoren vat kunnen zijn voor een Koninkrijk werk.

*Efeziërs 2:10 Want zijn maaksel zijn wij, **in Christus Jezus geschapen voor goede werken**, die God heeft voorbereid opdat wij daarin zullen wandelen. (Naardense)*

Met Mozes als ons voorbeeld, kunnen we zien dat het voor ons OK is om te vragen. Maar wat niet OK is, is de oproep weigeren of vragen dat wat Hij ons heeft opgedragen om te doen, aan iemand anders zou worden gegeven. Dat is **zonde** en zonde brengt een soort van **dood** – d.w.z. scheiding of splitsing in ons leven. Mozes leerde van zijn ervaring en ging nederig en moedig met zijn broer Aäron verder. Hij had nog vragen en een zekere angst tijdens de weg, maar hij en Aäron aanvaardden hun dubbele rollen. We kunnen van hen leren.

Shabbat Shalom!
Ardelle